

Dominicus Guzman

Dominicus Guzman (1170-1221) werd in Castilië geboren en is de stichter van de dominicanen.

Deze orde behoort met onder andere de franciscanen tot de bedelorden. De dominicanen volgen de Regel van Augustinus en eigen constituties.

Dominicus studeerde in Palencia en werd rond 1195 kanunnik van de kathedraal van Osma.

In 1206 kreeg Dominicus Guzman van de paus een missietaak in de Languedoc, waar hij samen met de cisterciënzers de Kathaarse ketteren moest bestrijden. Eind 1206 stichtte hij te Prouille een vrouwenklooster, het eerste klooster van de latere dominicanessen.

Op het Vierde Lateraans Concilie van 1215 waren prediking en zielzorg genoemd als belangrijke priesterlijke taken die in die tijd van priesters onvoldoende aandacht kregen. Dominicus Guzman richtte er zijn orde speciaal voor op om in deze nood te voorzien.

Eind 1216 verkreeg hij van paus Honorius III goedkeuring voor zijn initiatief. Hij stuurde de eerste leden van zijn orde naar de universiteiten, speciaal naar Parijs en Bologna, om zich te bekwamen in de theologie.

De orde van de dominicanen werd en wordt gekenmerkt door intellectuele inspanningen, grondige studie, actieve interesse in de stedelijke samenleving, prediking en missionaire activiteiten.

De Latijnse benaming "*Ordo Praedicatorum*" werd in de middeleeuwen als predikheren, maar ook als predikbroeders weergegeven. Een andere zeer verbreide naam is Jacobijnen. Dit sloeg op het Parijse dominicanenklooster aan de rue St Jacques. Denk hierbij tevens aan onze Jakobijnenstraat nabij Onderbergen.

